

Παθών

Η εβδομάδα της

πορείας του Χριστού προς το Γολγοθά και στη συνέχεια προς την Ανάσταση: μια διαδρομή που ταυτίζεται και με την πορεία του ανθρώπου.

Η Μεγάλη Εβδομάδα ξημερώνει και όλες αυτές τις ημέρες μέχρι την Ανάσταση τα συναισθήματα είναι διαφορετικά και γεμάτα αντιφάσεις.

Η εβδομάδα της πορείας του Χριστού προς το Γολγοθά και στη συνέχεια προς την Ανάσταση... Όλη αυτή η διαδρομή ταυτίζεται και με την πορεία του ανθρώπου. Οι ημέρες αυτές είναι οι ημέρες των δωρεών και της σωτηρίας μας. Από την μια έχουμε την προσφορά του Θεού που γίνεται άνθρωπος και ταπεινώνεται για τη σωτηρία μας, κι από την άλλη υπάρχει ο άνθρωπος που είναι οδοιπόρος, σταυροφόρος σηκώνοντας τον σταυρό που αντέχει. Η διδασκαλία του Χριστού μας δείχνει πως ο άνθρωπος έχει το δώρο του Θεού που είναι η ζωή. Όμως έχει και μια υποχρέωση, να προσφέρει.

Το «κατ' εικόνα» είναι το Θείο δώρο, αυτά τα χαρίσματα που μας έδωσε ο Θεός. Αυτό είναι που υπογραμμίζει και κάνει ξεχωριστή την ανθρώπινη φύση, χάρη της οποίας ο Θεός θυσιάστηκε και αναστήθηκε.

Τυχαία δε θεωρούνται και άλλα γεγονότα. Όπως ότι το Πάσχα γιορτάζεται την Άνοιξη, εποχή που έχουμε και την ανάσταση της φύσης μετά το χειμώνα.

Δεν είναι επίσης τυχαίο ότι η εορτή του ΠΑΣΧΑ είναι κινητή εορτή διότι συμβολίζει την κίνηση του ανθρώπου από τη γη προς τα «πάνω», εν αντιθέσει με τα Χριστούγεννα που είναι σταθερή εορτή και ο Χριστός κατεβαίνει από τον ουρανό προς τη γη.

Η Μεγάλη Εβδομάδα

Η Μεγάλη Εβδομάδα ονομάζεται Αγία και Μεγάλη γιατί όλα τα γεγονότα που συμβαίνουν είναι παράδοξα, θαυμαστά και μεγάλα.

Η Εκκλησία, τη **Μ. Δευτέρα**, μνημονεύει πολλά γεγονότα μεταξύ αυτών το πρόσωπο του Ιωσήφ του Παγκάλου καθώς από όλους τους άνδρες της Καινής Διαθήκης ο Ιωσήφ εικονίζει το πρόσωπο του Θεανθρώπου ενώ υπάρχουν και παραλληλισμοί στους βίους τους.

Την ίδια ημέρα όμως μνημονεύεται και το θαύμα της «Ξηρανθείσης Συκής». Ο Κύριος στο δρόμο προς την Ιερουσαλήμ σε ένα σημείο είδε μια συκιά και θέλησε να φάει ένα σύκο, επειδή πεινούσε. Το δέντρο, παρά το γεγονός ότι ήταν πλούσιο στο φύλλωμα του, δεν είχε πάνω σύκα. Τότε την καταράστηκε λόγω ακαρπίας και ξεράθηκε.

Οι μαθητές του έμειναν κατάπληκτοι και τον ρώτησαν γιατί το έκανε αυτό.

Η πράξη αυτή έχει έναν συμβολισμό. Η συκιά συμβολίζει την ανθρώπινη φύση. **Ο κάθε άνθρωπος έχει έναν προορισμό. Αν δεν προσφέρει στη ζωή του κάποια στιγμή θα του ζητηθεί ο λόγος.** Σε αυτό το σημείο υπογραμμίζεται η ευθύνη που πρέπει να έχει ο κάθε άνθρωπος στη ζωή του.

Πρέπει να σημειωθεί ότι από την Κυριακή των Βαΐων μέχρι και την Μεγάλη Τρίτη ψάλλεται η ακολουθία του Νυμφίου. Εκείνη την ημέρα ψάλλεται και το τροπάριο της Κασσιανής.

Στην ακολουθία του Νυμφίου έχουμε τον πνευματικό γάμο του Χριστού με την Εκκλησία δηλαδή με όλους τους πιστούς. Σε αυτό το σημείο αναφέρεται η προσφορά του Χριστού στην ανθρωπότητα και μακαρίζονται όσοι είναι έτοιμοι να Τον υποδεχθούν.

Τη **Μ. Τρίτη** έχουμε την παραβολή των δέκα παρθένων, η παραβολή των

ταλάντων και η τελική κρίση ενώ ψάλλεται και το τροπάριο της Κασσιανής.

Η παραβολή των δέκα παρθένων και η τελική κρίση (η Δευτέρα Παρουσία) έχουν καταγραφεί ως τις τελευταίες διδασκαλίες του Θεανθρώπου.

Η παραβολή των ταλάντων έχει ιδιαίτερη σημασία επίσης. Κάθε άνθρωπος έχει διάφορα χαρίσματα άλλος πολλά και άλλος λίγα. Δεν έχει σημασία αν έχεις πολλά τάλαντα αλλά να τα χρησιμοποιείς.

Ο Άγιος Χρυσόστομος, μάλιστα, με αφορμή αυτήν την παραβολή αναφέρει ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν ένα εκλεκτό χάρισμα που είναι η γλώσσα.

Όταν δεις ένα συνάνθρωπο σου πρέπει να του πεις έναν καλό λόγο. Με αυτόν τον απλό τρόπο θα τον κάνεις να νιώσει καλύτερα, δεν πρέπει να αφήνουμε να βγαίνουν από το στόμα μας λόγια πικρά που μπορεί να στεναχωρήσουν τους συνανθρώπους μας.

Όσον αφορά στο τροπάριο της Κασσιανής πολλοί θεωρούν ότι η Κασσιανή ήταν μια αμαρτωλή γυναίκα, αυτό όμως είναι λάθος. Η Κασσιανή προοριζόταν να γίνει βασίλισσα, σύζυγος του Θεοφίλου. Ο Θεόφιλος της είπε «εκ γυναικός ερρύει τα φαύλα» και αυτή απάντησε «εκ γυναικός πηγάζει τα κρείττω» αυτός προσβλήθηκε και πήρε τη Θεοδώρα.

Τότε η Κασσιανή έγινε μοναχή και υμνογράφος και έγραψε τον γνωστό ύμνο «η εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή».

Η Μ. Τετάρτη αναφέρεται στην αμαρτωλή γυναίκα, την προδοσία του Ιούδα, τη τελετή του νιπτήρος, το Μυστικό Δείπνο.

Την Μεγάλη Τετάρτη ο Κύριος βρισκόταν στο σπίτι του Φαρισαίου στα Ιεροσόλυμα. Εκεί υπήρχε μια γυναίκα αμαρτωλή, γνωστή στην πόλη. Η γυναίκα αυτή παρά τις δυσκολίες της εποχής και το γεγονός ότι ήταν αμαρτωλή κατάφερε να εισχωρήσει στο σπίτι και να πλησιάσει το Χριστό.

Μόλις τον αντίκρισε άρχισε να κλαίει. Τα δάκρυα της έρριναν τα πόδια του Θεανθρώπου και τα μαλλιά της τα σκούπιζαν. Όλο αυτό το σκηνικό και οι πράξεις δείχνουν την πραγματική μεταμέλεια.

Αυτή την ημέρα όμως γίνεται και η προδοσία του Ιούδα καθώς ο ίδιος θα ενημερώσει τους Εβραίους για την πράξη που θα κάνει ζητώντας τα 30 αργύρια.

Σε αυτό το σημείο υπάρχει και η μεγάλη αντίθεση. Από την μια η αμαρτωλή γυναίκα πλησιάζει το Χριστό και γίνεται Αγία. Και από την άλλη ο μαθητής του Χριστού ακολουθεί το δρόμο της προδοσίας.

Το βράδυ της Μεγάλης Τετάρτης λέγεται και η ακολουθία του νιπτήρος που είναι όμως ο όρθρος της Μεγάλης Πέμπτης.

Είναι μια τελετή που γίνεται για ανάμνηση της πλύσης των ποδιών των μαθητών από το Χριστό ως έμπρακτη διδασκαλία της ταπείνωσης.

Είναι η μεγάλη ώρα του Μυστικού Δείπνου, της τελευταίας διδασκαλίας του Ιησού, της προδοσίας. Το Θείο δράμα βρίσκεται προς την κορύφωση του **τη Μεγάλη Πέμπτη.**

Ο Κύριος έχοντας προδοθεί και γνωρίζοντας τι πρόκειται να συμβεί θα προσευχηθεί σαν Θεός και σαν άνθρωπος.

Θα νιώσει την αγωνία και θα υποφέρει με την ανθρώπινη του φύση. **Λέγεται ότι εκεί που προσευχήθηκε για τελευταία φορά ο Χριστός στη Γεσθημανή ήταν ένα περιβάλλον πολύ οικείο καθώς ανήκε στην περιουσία της Μητέρας του.**

Ο Θεάνθρωπος θα συλληφθεί, θα ταπεινωθεί και θα σηκώσει το σταυρό του μαρτυρίου. Νωρίτερα θα δικαστεί στην πιο άδικη δίκη όλων των αιώνων. Ο Χριστός θα οδηγηθεί στο Γολγοθά. Η παράδοση λέει ότι σε αυτό το σημείο ενταφιάστηκε ο Αδάμ. Είναι μεγάλες στιγμές κατάνυξης.

Το πρωί της Μεγάλης Πέμπτης τελείται η Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου και στο τέλος οι πιστοί μεταλαμβάνουν της Αγίας Κοινωνίας.

Το βράδυ της Μεγάλης Πέμπτης ψάλλεται η ακολουθία των Παθών (12 ευαγγέλια όπου εξιστορείται το Πάθος με κορύφωση τη Σταύρωση).

Τη νύχτα πριν από τη **Μεγάλη Παρασκευή** ο Χριστός σταυρώνεται. **Ημέρα Παρασκευή πλάστηκε ο άνθρωπος και ημέρα Παρασκευή οι πρωτόπλαστοι παρέβησαν την εντολή.**

Στις τρεις η ώρα το μεσημέρι ο Χριστός παραδίδει το πνεύμα του λέγοντας ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ. Την ώρα αυτή οι Εβραίοι έσφαζαν τον αμνό για το Πάσχα. Την ημέρα αυτή γίνονται φοβερά γεγονότα. Η γη σειέται, ο ουρανός σκοτεινιάζει οι νεκροί ανασταίνονται.

Το καταπέτασμα του Ναού του Σολομώντος σκίστηκε στα δύο. Μέχρι κι ο διάβολος φοβήθηκε γι'αυτό δεν πήγε προς τον Άδη αλλά προς τα «πάνω». **Είναι η πιο θλιβερή ημέρα η οποία καταδεικνύει και την αχαριστία του ανθρώπου.**

Στην Εκκλησία ψάλλεται η ακολουθία των Ωρών, γίνεται η περιφορά του Επιταφίου και ακολουθεί ο Επιτάφιος Θρήνος.

Το **Μ. Σάββατο** οι μυροφόρες αντικρίζουν άδειο το τάφο του Χριστού και τρέχουν για να διαδώσουν το νέο.

Το πρωί ψάλλεται η λειτουργία του Μ. Βασιλείου. Η Ανάσταση εορτάζεται βράδυ καθώς βράδυ διαδόθηκε και το ευχάριστο νέο της Ανάστασης. Είναι η ώρα για την ακολουθία της Παννυχίδας (αγρυπνία) ενώ ακολουθεί η τελετή της Ανάστασης.

Τα στοιχεία για το συμβολισμό της Μεγάλης Εβδομάδας προέρχονται από τον ιερέα του Ιερού Ναού Παναγίτσας Μασταμπά, πατέρα Γέωργιο Μεντιδάκη.

Πηγή: madeincretta.gr